

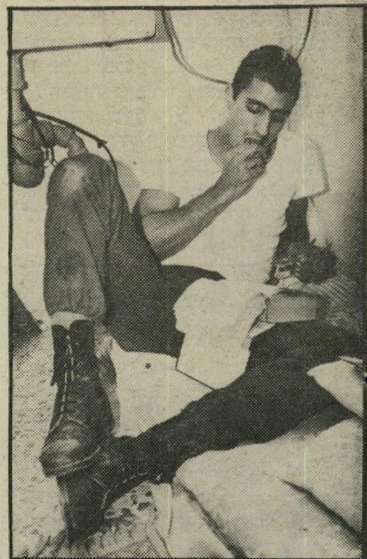
אחר־כך לנדגל דני יעוד המזוקן מחזיק עיסת־עלים ורגילה בפה, אוהז ספר תורה בידיו ונהנה מאוד.

קודם לחזן דני בן־ישראל אוהז חבילה עלים ביד ועלה אחד בפה. הוא היקצה חדר בדירתו בתל־אביב ללועיסת גת.

אני קונה את העלים בכפר־שלם. חבילה של 300 גרם עד חצי קילו עולה בין 500 ל־2500 שקל. אני קונה את הכי זול. כל לועס גת קונה את החומר תמיד באותו מקום, זה הופך לעניין של הרגל. אם אלעס חומר ממקום אחר, זה יספיע עליי פחות, ולא יספק אותי. חברים שלי, למשל, הרגילים לגת אחר, לא ילעסו את שלי אפילו בחינם, כי הארס לא חזק מספיק לטעמם. אני חושב שיש בזה עניין פסיכולוגי. אומרים שהגת המשובח ביותר והיקר ביותר גדל בטירת־שלום, אבל שם קשה לקנות, כי יש קליינטים קבועים.

הבן־דוד של הקוקה

יש הרבה ביקוש לגת. הלועסים הקבועים לא מעוניינים להכניס זרים לעסק, כדי שלא ייכנסו אלמנטים לא־

לכלא יואל שלום הוא חייל ולמחרת היה עליו להתייצב בכלא 6. למשך 21 יום.

לצידו דויד שרעבי: "אלה החברים הכי טובים שלי, שעמדו לצדי בזמנים קשים".

לא בשבת אשר, שלא שמו המלא: בשבת לא מעשנים.

נוחיות. קוראים יחד את פרשת־השבוע ומברכים על הפסוקים, משלבים צחור קים בשיחה, מספרים סיפורי אלה־לי להזלילה, תופסים ראש, שותים תה או מים, מעשנים סיגריות או נרגילה עם טבק ערבי. הילדים מתרוצצים בבית, ומי שרוצה, לועס את העלים שהמי בוגרים זורקים.

אנחנו חבורה של 15*10 איש של מחזנים. ללעוס גת בתימנית זה לחזן. אנחנו רק גברים. נשים מעטות לועסות גת, אני לא יודע למה. החברה מספרים שהנשים שלהם לא היו מבסוטות אהבעלים הלכו לשעות מהבית, אבל אחרי שהן ראו את התוצאות הטובות במיטה הן התחילו לשלוח אותם לחזן.

פינוק במשך השבוע

אלה חברה טובים, ישרים, אנשי־מישפחה מסורים. הטוהר שלהם הקסים אותי. זו לא אורגניתי סמים. היו נרקומנים ששמחו לגלות שיש סם חוקי, אבל הם לא עומרים (המשך בעמוד 24)

עלים הכיר בחורה. סיפר שמעון, היא נראתה לו מאוד יפהפיה. למחרת, כשראה אותה בלי ההשפעה של הגת, הוא נבהל. היא היתה מכווערת ובלי שיניים.

שמעון בסיל, כי שעיסת עלים ו־ נרגילה ערבית בפה. "חבר שלי לעס גת ובאותו ערב

טובים, וכדי שהמחירים לא יעלו. בחר רף אין גת, קשה להשיג והמחירים עולים. לועס קבוע מבטיח לעצמו גת גם בחורף על־ידי קשר עם ספק קבוע במשך כל השנה. אם הוא לא מפקשש קניות בקיץ, הוא יקבל בחורף עדיפות ראשונה אצל הספק.

אם יש חורף גשום, יש גת טוב בפסח. לפני שנה לא ירד מספיק גשם, והגת לא היה טוב. חומר טוב, בתקופה שקשה להשיג, עשוי להגיע ל־4000 שקל לחבילה. כל חבילה מספיקה לישיבה אחת של כמה שעות. עוטפים אותה בסמרטוט רטוב, מעל זה ניילון, ושומרים בפריג־ידר. אחרת זה מת־ייבש.

צמח הגת מקביל לצמח הקוקה בררוס־אמריקה, שממנו עושים קוקי אין. זה הבן־דוד שלו, אלא שהוא פחות חריף והארס הוא במינון נמוך יותר. הארס — זו המילה שאנו משתמשים — זה המיץ של העלים, החומרים הפעילים.

באיה שלב המישרה עלתה על הגת. חשבו שזה סם מסוכן, ומסרו אותו לבדיקה במכון וייצמן. לא מצאו בגת שום דבר מזיק, ולא היתה שום סיבה להוציא אותו מחוץ לחוק. כל התימנים הזקנים לועסים את זה, ואיסור על כך יהיה כמו לאסור על פולנים לאכול גפילטע־פיש או על יקים לשתות קפה ולאכול עוגה.

תוצאות טובות במיטה

אני לא יודע אם יש בגת חמרים נרקוטיים, אבל ידוע לי שזה טוב לגוף: בריא להניכיים, למערכת־העי־כול, למחזור הדם ולחייה־המין. זה לא גורם לשיכרון או לסטול טיפשי, שבו אתה לא יודע מה אתה עושה. לא מתנדנדים על הרגליים ולא מאבדים את החושים. כומר, זה נתון לי מרץ אבל אני לא לוקח לפני כל הפועה. זה עוזר לי כאשר אני כותב שירים, לומד חומר חדש או מתאמן על כלי־הנגינה שלי. לועסים רק את העלים הרכים, הגדלים בראשי הענפים, ומוסיפים כמה עלים קשים, כדי שהיעסה לא תתמסס בפה. רוב האנשים לא יכולים ללעוס גת בגלל הטעם המר והצורך בשיניים חזקות. זה תהליך ממושך, של כמה שעות, עד שמרגישים את ההשפעה. מחזיקים את עיסת־העלים בין השיניים הטוחנות והלחי. כל הזמן מוסיפים עלים ומגדילים את העיסה. בסוף נוצר גוש, וכל הזמן מוצצים ממנו את המיץ. אי אפשר לוותר על תהליך הל־עיסה. היה אחד שטחן עלים בבילנדר, כלע את הנוול ואושפו בבית־חולים כתוצאה מזה. צריך לאכול ארוחה טובה לפני הלעיסה וחשוב גם שהאווירה תהיה נעימה ורגועה. נפגשים מדי יום שיש, כל פעם בבית של מישו אחר, בשכונת התיקוה, ביר־אליהו או בדירה שלי בתל־אביב. יושבים על הארץ, נשענים על כריות, הרגשה של